

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIOVANNI PITRUZZELLA
4 päivänä maaliskuuta 2020¹

Asia C-104/19

**Donex Shipping and Forwarding BV,
Staatssecretaris van Financiënin
osallistuessa asian käsittelyyn**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaiden ylin tuomioistuin))

Ennakkoratkaisupyyntö – Kauppapolitiikka – Polkumyynnitullit – Asetuksen (EY) N:o 91/2009 pätevyys – Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti – Asetus (EY) N:o 384/96 – 2 artiklan 10 kohta – 6 artiklan 7 kohta, 19 artikla ja 20 artikla – Menettelylliset oikeudet – Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen – Unionissa toimiva tuoja, joka ei ole osallistunut polkumyynnin vastaiseen menettelyyn

1. Tässä esillä oleva asia koskee Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaiden ylin tuomioistuin) esittämää ennakkoratkaisupyyntöä, joka koskee asetuksen (EY) N:o 91/2009,² jolla Euroopan unionin neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyynnitullin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa (jäljempänä riidanalainen asetus), pätevyyttä.
2. Ennakkoratkaisupyyntö liittyy ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevaan riita-asiaan, jossa Donex Shipping and Forwarding BV (jäljempänä Donex) on riitauttanut tämän yhtiön maahantuomille, riidanalaisen asetuksen soveltamisalaan kuuluville tuotteille asetetun polkumyynnitullin maksuunpanopäätöksen.
3. Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Donex vetoaa useisiin riidanalaisen asetuksen pätemättömyysperusteisiin. Tässä ratkaisuehdotuksessa keskitytään siihen, voiko Donexin kaltainen unionissa toimiva tuoja, joka ei ole osallistunut menettelyyn, joka johti polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta annettuun asetukseen, perustella mainitun asetuksen pätemättömyyden vetoamalla väitteeseen, jonka mukaan unionin toimielimet olivat jättäneet toimittamatta vientiä harjoittaville tuottajille, jotka toimivat yhteistyössä tässä menettelyssä, tietoja, joita nämä tarvitsevat pystyäkseen hyödyllisesti esittämään polkumyynnimarginaalia määritettäessä käytetyn normaaliarvon oikaisuvaatimuksia.

¹ Alkuperäinen kieli: italia.

² Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annettu asetus (EY) N:o 91/2009 (EUVL 2009, L 29, s. 1).

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Kansainvälinen oikeus

4. Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteessä 1A on sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta³ (jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus).

5. Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdassa määrätään seuraavaa:

”2.4. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä oikeudenmukainen vertailu. Tämä vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa, yleensä vapaasti tehtaalla, ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen. Kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, kunkin tapauksen asianhaarat tutkien, hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet, mukaan lukien eroavuudet myyntiolosuhteissa ja -ehdoissa, verotuksessa, kaupan portaassa, määrissä, fyysisissä ominaispiirteissä ja kaikki muut eroavuudet, joiden on myös osoitettu vaikuttavan hintojen vertailukelpoisuuteen – – Tämän artiklan 3 kohdassa mainituissa tapauksissa tulisi myös ottaa huomioon kustannukset, mukaan lukien verot ja tullit, jotka on maksettu maahan tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä aikana samoin kuin tavaran arvoon lisätty voitto. Jos näissä tapauksissa hinnan vertailukelpoisuuteen on vaikutettu, viranomaisen on laskettava normaaliarvo siinä kaupan portaassa, joka vastaa laskennallisen vientihinnan kaupan porrasta, tai tehtävä tässä kohdassa perusteltu asianmukainen poisto. Viranomaisten on ilmoitettava kyseisille osapuolille, mitkä tiedot ovat tarpeen oikeudenmukaisen vertailun varmistamiseksi, eivätkä ne saa asettaa kohtuutonta näyttövelvollisuutta näille osapuolille.”

B Unionin oikeus

1. Perusasetus

6. Riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana säännökset unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 384/96,⁴ sellaisena kuin se oli viimeksi muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2117/2005⁵ (jäljempänä perusasetus).

7. Perusasetuksen 2 artiklan, jonka otsikko on ”Polkumyynnin määrittely”, 10 kohdassa, jonka otsikko on ”Vertailu”, säädetään seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot.”

3 EYVL 1994, L 336, s. 103.

4 EYVL 1996, L 56, s. 1.

5 EUVL 2005, L 340, s. 17.

8. Perusasetuksen 6 artiklan, jonka otsikko on ”Tutkimus”, 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 mukaisesti, samoin kuin viejämään edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.”

9. Perusasetuksen 19 artiklan, jonka otsikko on ”Luottamuksellisuus”, 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi, koska tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena ovat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina.

--

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita yhteisön viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin väitteiden perustelemiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten oikeudet edut, joita asia koskee, sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.”

10. Perusasetuksen 20 artiklan, jonka otsikko on ”Ilmoittaminen osapuolille”, 2–5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. [Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämään edustajat] voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullista toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle – –. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

2. Riidanalainen asetus ja myöhemmät tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnille asetettuja polkumyöntitulleja koskevat asetukset

11. Komissio aloitti 9.11.2007 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien polkumyöntikäytäntöjen olemassaoloa koskevan menettelyn.⁶

12. Tutkimus koski 1.10.2006 ja 30.9.2007 välistä ajanjaksoa. Tutkimuksessa toimi yhteistyössä 110 kiinalaista yritystä tai yritysrühmää, joista yhdeksän valittiin otokseen.⁷

13. Tutkimuksen valmistuttua neuvosto antoi 26.1.2009 riidanalaisen asetuksen, jolla Kiinan kansantasavallasta peräisin oleville tietyille raudasta ja ruostumattomasta teräksestä valmistetuille kiinnittimille asetettiin lopullinen polkumyöntitulli.

14. Riidanalaisesta asetuksesta käy ilmi, että vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, normaaliarvo vahvistettiin vertailumaan, nyt esillä olevassa tapauksessa Intian, tuottajalta saatujen tietojen perusteella.⁸

15. Erityisesti yhteistyön vähäisyyden vuoksi yhteistyössä toimimattomien yritysten polkumyöntimarginaali määritettiin Eurostatin tiedoista ilmenevän arvon ja sen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan, jolla oli korkein polkumyöntimarginaali, edustavassa määrin myymien tuotetyyppien korkeimpien marginaalien keskiarvona. Tällä perusteella polkumyöntimarginaaliksi vahvistettiin 115,4 prosenttia.⁹

16. Koska koko maata koskevaksi polkumyöntimarginaaliksi vahvistettiin kuitenkin perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa¹⁰ tarkoitetun alhaisemman tullin säännön mukaisesti 85 prosenttia, niiden yritysten, jotka eivät olleet toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, tuotteille asetettiin 85 prosentin lopullinen polkumyöntitulli.

17. WTO:n riitojenratkaisuelin (Dispute Settlement Body, jäljempänä DSB) hyväksyi 28.7.2011 valituselimen 15.7.2011 julkaiseman raportin¹¹ sekä paneelin raportin, sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla, joka koskee asiaa ”Euroopan yhteisöt – tiettyjen Kiinasta peräisin olevien rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa sovellettavat lopulliset polkumyönnin vastaiset toimenpiteet” (WT/DS397). Mainituissa raporteissa todettiin erityisesti, että antaessaan riidanalaisen asetuksen unioni oli rikkonut tiettyjä polkumyönnin vastaisen sopimuksen sääntöjä.

18. Näiden raporttien johdosta 4.10.2012 annettiin asetuksen N:o 91/2009 muuttamista koskeva neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 924/2012,¹² jolla riidanalaisessa asetuksessa asetetun polkumyönnin vastaiset toimet pysytettiin, mutta korkeinta tulevaisuudessa kannettavaa polkumyöntitullia alennettiin 85 prosentista 74,1 prosenttiin.¹³

6 EUVL 2007, C 267, s. 31.

7 Riidanalaisen asetuksen 13 ja 16 perustelukappale.

8 Riidanalaisen asetuksen 86–98 perustelukappale.

9 CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana. Ks. riidanalaisen asetuksen 110 ja 111 perustelukappale.

10 Tämän säännöksen viimeisen virkkeen mukaan ”polkumyöntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyöntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä [unionin] tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi”.

11 WT/DS397/AB/R.

12 EUVL 2012, L 275, s. 1.

13 Kiinan kansantasavallan tehtyä toisen valituksen WTO:n valituselin esitti 18.1.2016 raportin, jonka DSB hyväksyi 12.2.2016 ja jossa todettiin unionin rikkoneen polkumyönnin vastaista sopimusta myös antaessaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 924/2012. Tämän seurauksena komissio antoi Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, kumoamisesta 26.2.2016 annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/278 (EUVL 2016, L 52, s. 24).

II Tosiseikat, pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

19. Donex teki vuonna 2011 ilmoituksen rauta- ja teräskiinnittimien luovuttamisesta vapaaseen liikkeeseen. Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksessa näiden kiinnittimien todettiin olevan peräisin Kiinan kansantasavallasta, ja niihin oli siten riidanalaisen asetuksen nojalla sovellettava polkumyyntitullia.

20. Näin ollen Donex sai 4.6.2014 polkumyyntitullia koskevan maksuunpanopäätöksen, jossa maksettavaa summaa laskettaessa oli sovellettu riidanalaisessa asetuksessa niille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille, jotka eivät olleet toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, asetettua 85 prosentin tullia.

21. Donex valitti tästä maksuunpanopäätöksestä rechtbank Noord-Hollandiin (Pohjois-Hollannin alioikeus). Kanteensa tultua hylätyksi se haki muutosta Gerechtshof Amsterdamissa (Amsterdamin ylioikeus). Tämä tuomioistuin hylkäsi tuomiossaan Donexin valituksen ja erityisesti väitteet, joiden nojalla mainittu yhtiö oli riitauttanut riidanalaisen asetuksen pätevyiden.

22. Donex teki tästä tuomiosta kassaatiovalituksen Hoge Raad der Nederlandeniin, joka on nyt esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja toisti tässä tuomioistuimessa riidanalaisen asetuksen pätemättömyyttä koskevat väitteensä.

23. Viimeksi mainittu tuomioistuin pohtii tämän asetuksen pätevyyttä kahdesta näkökulmasta: ensinnäkin, siltä osin kuin kyse on polkumyyntimarginaalin määrittämisestä riidanalaisessa asetuksessa, perusasetuksen artiklan 11 kohdan kannalta; toiseksi, siltä osin kuin kyse on tasapuolisesta vertailusta, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan kannalta.

24. Jälkimmäisen näkökohdan osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii erityisesti riidanalaisen asetuksen pätevyyttä sen Donexin esittämän väitteen kannalta, jonka mukaan unionin toimielimet rikkoivat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa, koska ne eivät toimittaneet tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille ajoissa kaikkia normaaliarvon määrittämiseen liittyviä intialaisen tuottajan tietoja. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa nimenomaisesti julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotukseen Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2016:928, jäljempänä ratkaisuehdotus Changshu ja Ningbo).

25. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on näin ollen päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1. Onko asetus (EY) N:o 91/2009 pätemätön unionissa toimivan tuojan osalta sen vuoksi, että asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 11 kohtaa on rikottu, koska neuvosto on määrittäessään polkumyyntimarginaalia yhteistyöstä kieltäytyvien kiinalaisten tuottajien/viejien kyseessä oleville tuotteille 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettun vertailun yhteydessä sulkenut tuotteen tiettyjen tyyppien vientitapahtumat vertailun ulkopuolelle?
2. Onko asetus (EY) N:o 91/2009 asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 10 kohdan rikkomisen perusteella pätemätön unionissa toimivan tuojan osalta, koska unionin toimielimet ovat kyseessä olevien tuotteiden polkumyyntimarginaalin määrän laskennan yhteydessä verratessaan intialaisen tuottajan tuotteiden normaaliarvoa samankaltaisten kiinalaisten tuotteiden vientihintoihin kieltäytyneet ottamasta huomioon oikaisuja, jotka koskevat viitemaassa Intiassa kannettavia raaka-aineiden tuontimaksuja ja välillisiä veroja sekä tuotannon (ja tuotantokustannusten) eroja, ja/tai koska unionin toimielimet eivät ole toimittaneet yhteistyössä toimiville kiinalaisille tuottajille/viejille tutkimuksen aikana (ajoissa) kaikkia normaaliarvon määrittämiseen liittyviä intialaisen tuottajan tietoja?”

III Asian tarkastelu

A Alustavat huomautukset ennakkoratkaisupyynnöstä

26. Ennakkoratkaisukysymyksessään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta arvioimaan riidanalaisen asetuksen pätevyyttä seuraavilta kolmelta kannalta: perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mahdollinen rikkominen polkumyyntimarginaalia määritettäessä (ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys); saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan mahdollinen rikkominen siltä osin kuin unionin toimielinten väitetään kieltäytyneen ottamasta huomioon eräitä oikaisuja (toisen ennakkoratkaisukysymyksen ensimmäinen osa); ja viimeksi mainitun säännöksen mahdollinen rikkominen siltä osin kuin mainittujen toimielinten väitetään laiminlyöneen velvollisuutensa toimittaa tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille kaikkia normaaliarvon määrittämiseen liittyviä intialaisen tuottajan tietoja (toisen ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa).

27. Unionin tuomioistuimen pyynnöstä tässä ratkaisuehdotuksessa keskitytään toisen ennakkoratkaisukysymyksen toiseen osaan.

28. Aluksi on muistutettava ensinnäkin, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin.¹⁴

29. Toiseksi huomautan, että perustellessaan eräitä riidanalaisen asetuksen pätevyyttä koskevia epäilyksiään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa useita kertoja asetukseen N:o 924/2012, joka annettiin edellä 17 kohdassa mainitun DSB:n 28.7.2011 tekemän päätöksen johdosta, ja Donex itse viittaa kirjallisissa huomautuksissaan tähän asetukseen eräiden riidanalaisen asetuksen pätemättömyyttä koskevien väitteidensä tueksi. On kuitenkin huomautettava, että asetus N:o 924/2012 on annettu myöhemmin kuin riidanalainen asetus ja että se on annettu riidanalaisen asetuksen muuttamiseksi riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneesta tutkimuksesta erillisen erityisen tutkimuksen seurauksena. Tästä mielestäni seuraa, ettei riidanalaisen asetuksen pätevyyttä voida riitauttaa asetuksen N:o 924/2012 lainvastaisuuden tai sen antamiseen johtaneen tutkimuksen virheiden nojalla.

B Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa

1. Alustavat huomautukset

30. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toisessa osassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy unionin tuomioistuimelta, onko riidanalainen asetus perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomisen perusteella pätemätön Donexin kaltaisen unionissa toimivan tuojan osalta, koska unionin toimielimet eivät sen antamiseen johtaneen tutkimuksen aikana toimittaneet tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille ajoissa kaikkia normaaliarvon määrittämiseen liittyviä intialaisen tuottajan tietoja.

¹⁴ Ks. viimeksi tuomio 19.9.2019, Trace Sport (C-251/18, EU:C:2019:766, 47 kohta oikeuskäytäntöviitteineen).

31. Tämän kysymyksen asiayhteys, kuten edellä 14 kohdassa muistutetaan, on se, että riidanalaisessa asetuksessa unionin toimielimet olivat määrittäneet niille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille, joille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua, normaaliarvon vertailumaan, nyt esillä olevassa asiassa Intian, tuottajan toimittamien tietojen perusteella.

32. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymys perustuu Donexin tässä tuomioistuimessa esittämiin väitteisiin, jotka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pääosin toistaa unionin tuomioistuimelle. Donexin mukaan se, että komissio ei väitetysti tutkimuksen aikana toimittanut yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille ajoissa tarvittavia tietoja, erityisesti kaikkia intialaiseen tuottajaan liittyviä tietoja, esti niitä käyttämästä oikeuttaan vaatia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja oikaisuja.

33. Unionin toimielimet paitsi kiistävät perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomisen nyt esillä olevassa asiassa myös esittävät oikeudenkäyntiväitteenluontoisen väitteen. Ne katsovat, että koska Donex ei osallistunut kyseiseen polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, se ei voi vedota kolmansien osapuolten, toisin sanoen tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

34. Mielestäni on näin ollen tarkasteltava ensiksi unionin toimielinten esittämää oikeudenkäyntiväitettä, joka on ratkaistava ennen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelua.

2. Tuojan mahdollisuus vedota kolmansien osapuolten menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, johon se ei itse ole osallistunut

35. Unionin tuomioistuimessa esittämässään huomautuksissa unionin toimielimet toteavat, ettei Donex polkumyöntitullin alaisten tuotteiden tuojana, joka ei osallistunut polkumyöntitullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen antamiseen johtaneeseen menettelyyn, voi ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vedota tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen. Donex ei siten voisi saada mitään hyötyä siitä, että unionin toimielimet olivat riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä mahdollisesti laiminlyöneet väitetyn velvollisuutensa toimittaa mainituille vientiä harjoittaville tuottajille tietoja, joita nämä tarvitsevat pystyäkseen esittämään oikaisuvaatimuksia. Tämä päätelmä pätee erityisesti sen vuoksi, etteivät vientiä harjoittavat kiinalaiset tuottajat, joiden polkumyöntitullin alaisia tuotteita Donex toi, edes toimineet yhteistyössä tutkimuksessa.

36. Perustelujensa tueksi unionin toimielimet viittaavat tuomioon 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573; jäljempänä tuomio Fliesen-Zentrum).

37. Tässä tuomiossa, samoin kuin nyt esillä olevassa asiassa, kansallisen tuomioistuimen unionin tuomioistuimelle esittämä ennakkoratkaisukysymys koskee polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta annetun asetuksen pätevyyttä asiassa, jonka polkumyöntitullin alaisten tuotteiden tuoja oli pannut siinä vireille. Kansallinen tuomioistuin pohti muun muassa sitä, loukkasivatko unionin toimielimet kyseisen tuojan puolustautumisoikeuksia antaessaan epämääräisiä tietoja siitä, kuinka normaaliarvo tarkkaan ottaen oli laskettu, ja tehdessään tämän takia mahdottomaksi asianmukaisesti perusteltujen huomautusten esittämisen erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua oikaisuvaatimuksesta.¹⁵

¹⁵ Ks. tuomio Fliesen-Zentrum, 71 kohta.

38. Mainitun tuomion mukaan oli selvää, että kyseinen tuoja ei ollut osallistunut polkumyöntitullin käyttöön ottamiseen johtaneeseen tutkimusmenettelyyn eikä ollut etuyhteydessä mihinkään asianomaiseen kiinalaiseen tuottajaan, ja unionin tuomioistuin totesi, ettei tämä tuoja näin ollen voinut vedota puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sellaisen menettelyn aikana, johon se ei osallistunut.¹⁶

39. Kiistämättä edellä mainitun asiassa Fliesen-Zentrum annetun tuomion ja nyt esillä olevan asian yhtäläisyyksiä Donex katsoo kuitenkin, ettei se, että unionin toimielimet olivat jättäneet toimittamatta tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille tietoja, joita nämä tarvitsivat pystyäkseen hyödyllisesti esittämään normaaliarvon oikaisuvaatimuksia, ollut puolustautumisoikeuksien loukkaus vaan ilmeinen virhe perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan soveltamisessa. Koska tämä virhe vaikuttaa riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettuun tämän säännöksen nojalla tehtävään normaaliarvon ja vientihinnan tasapuoliseen vertailuun, se Donexin mukaan vaikutti niille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa – kuten tuottajille, joiden tuotteita se toi – vahvistetun polkumyöntimarginaalin määrään.¹⁷ Donex perustaa väitteensä polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan viimeiseen virkkeeseen, sellaisena kuin DSB¹⁸ sekä julkisasiamies Mengozzi ratkaisuehdotuksessaan Changshu ja Ningbo¹⁹ ovat sitä tulkinneet.

40. Tässä yhteydessä on siis tarkasteltava sitä, voidaanko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla päätellä, että unionin toimielimillä on velvollisuus toimittaa tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille – tai yleisemmin asianomaisille osapuolille – tietoja, joita nämä tarvitsevat pystyäkseen asianmukaisesti esittämään oikaisuvaatimuksia, ja sen jälkeen sitä, onko tämän velvollisuuden mahdollista loukkaamista pidettävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan olennaisena rikkomisena vai tällaisten vientiä harjoittavien tuottajien puolustautumisoikeuksien tai muiden menettelyllisten oikeuksien loukkauksena.

41. Ennen kaikkea on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa, jonka otsikko on ”Vertailu”, säädetään, että vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu ottaen asianmukaisesti huomioon mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot ja että elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat tämän säännöksen a–k alakohdassa mainitut eroavuudet.

42. Siten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohta sisältää yksinomaan aineellisoikeudellisia säännöksiä, jotka koskevat tasapuolisen vertailun tekemistä vientihinnan ja normaaliarvon välillä. Sen sijaan se ei sisällä sellaista menettelytapoja koskevaa säännöstä, jossa nimenomaisesti veloitettaisiin unionin toimielimet toimittamaan asianomaisille osapuolille erityisiä tietoja.

43. On kuitenkin todettava myös, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu säännös perustuu selvästi polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohtaan.

44. Tämän seikan osalta on osoitettu, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisessä virkkeessä käytetään olennaisilta osin samoja sanamuotoja kuin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä. Näin ollen voidaan olettaa, että ainakin viitattaessa velvollisuuteen tehdä ”tasapuolinen vertailu” vientihinnan ja normaaliarvon välillä säännöksen teksti osoittaa, että unionin lainsäätäjä on selvästi tarkoittanut panna unionin oikeudessa täytäntöön

¹⁶ Ks. tuomio Fliesen-Zentrum, 73 kohta.

¹⁷ Kuten edellä 15 kohdassa on todettu, riidanalaisen asetuksen 110 ja 111 perustelukappaleesta käy ilmi, että niiden vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, polkumyöntimarginaali on määritetty mm. korkeampien marginaalien perusteella kuin tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien.

¹⁸ Erityisesti edellä 17 kohdassa mainitussa valituselimen raportissa 15.7.2011; ks. raportin 489 kohta.

¹⁹ Ks. erityisesti mainitun ratkaisuehdotuksen 113–120 kohta.

polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdassa määrättyt erityiset velvoitteet²⁰ tuomiossa 16.7.2015, komissio v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494)²¹ tarkoitetulla tavalla. Tästä seuraisi, että unionin tuomioistuimen olisi valvottava kyseisten unionin toimien laillisuutta myös polkumyynnin vastaisen sopimuksen kyseisen määräyksen kannalta ja annettava ”tasapuolisen vertailun” käsitteelle sama merkitys kuin sillä on kuin WTO:n oikeudessa.²²

45. Väitteidensä tueksi Donex ei kuitenkaan viittaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen vaan saman artiklan viimeiseen virkkeeseen, sellaisena kuin sitä tulkitaan DSB:n päätöksissä ja suosituksissa. Tämän viimeisen virkkeen mukaan ”viranomaisten on ilmoitettava kyseisille osapuolille, mitkä tiedot ovat tarpeen oikeudenmukaisen vertailun varmistamiseksi, eivätkä ne saa asettaa kohtuutonta näyttövelvollisuutta näille osapuolille”.

46. On kuitenkin todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa, toisin kuin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, ei erityisesti toisteta viimeksi mainitun artiklan viimeisessä virkkeessä tarkoitettua määräystä. Ei vaikuta siltä, että kyseinen määräys olisi nimenomaisesti saatettu osaksi unionin oikeutta millään muullakaan perusasetuksen artiklalla.

47. Unionin tuomioistuin on lisäksi selventänyt useita kertoja, että vaikka perusasetuksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa todetaan, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen määräykset olisi saatettava ”mahdollisimman hyvin” osaksi unionin oikeutta, tätä sanamuotoa on tulkittava siten, että vaikka unionin lainsäätäjän aikomuksena varmaankin oli ottaa kyseisen sopimuksen määräykset huomioon perusasetuksen antamisen yhteydessä, se ei kuitenkaan ilmaissut tahtoa saattaa kaikkia sen sääntöjä osaksi unionin oikeutta perusasetuksella.²³

48. Näin ollen katson, että edellä mainitussa tuomiossa komissio v. Rusal Armenal kehitettyjen perusteiden soveltamisen perusteella ei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdasta tai mistään muustakaan saman asetuksen säännöksestä voida päätellä, että unionin lainsäätäjä olisi selvästi tahtonut panna täytäntöön polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan viimeisen virkkeen määräyksen perustuvan erityisen velvoitteen.

49. Tästä seuraa, ettei unionin tuomioistuin voi valvoa riidanalaisen asetuksen laillisuutta polkumyynnin vastaisen sopimuksen kyseisen määräyksen perusteella, eikä Donex näin ollen voi riitauttaa mainitun asetuksen pätevyyttä vedoten polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan viimeisen virkkeen määräyksen, sellaisena kuin DSB on sitä tulkinnut.²⁴

50. Donexin esittämistä, edellä kohdassa 17 mainittuun DSB:n 28.7.2011 tekemään päätökseen perustuvista riidanalaisen asetuksen pätemättömyyttä koskevista väitteistä on lisäksi huomautettava unionin tuomioistuimen todenneen, että koska päätös on tehty mainitun asetuksen antamisen jälkeen, se ei voi olla kyseisen asetuksen oikeusperustana.²⁵

20 Ks. julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus Changshu ja Ningbo, 37 kohta. Tämän osalta ks. myös tuomio 8.7.2008, Huvis v. neuvosto (T-221/05, ei julkaistu, EU:T:2008:258, 73 kohta).

21 Ks. erityisesti tuomion 45 ja 46 kohta.

22 Ks. edellä alaviitteessä 20 esitetyt viittaukset.

23 Tuomio 16.7.2015, komissio v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52 kohta) ja tuomio 4.2.2016, C & J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 90 kohta). Ks. viimeksi myös tuomio 15.11.2018, Baby Dan (C-592/17, EU:C:2018:913, 72 kohta).

24 Ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, C & J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 92 kohta) ja tuomio 15.11.2018, Baby Dan (C-592/17, EU:C:2018:913, 75 kohta). Erityisesti DSB:n päätösten ja suositusten osalta unionin tuomioistuin on todennut, ettei taloudellinen toimija voi vedota unionin tuomioistuimissa siihen, että unionin toimi on yhteensopimaton DSB:n päätöksen kanssa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on näin ollen niin, että ainakin silloin, kun kyse ei ole tilanteista, joissa näiden päätösten ja suositusten johdosta unionin tarkoituksena on ollut hyväksyä erityinen velvoite, unionin tuomioistuimissa ei voida vedota DSB:n päätöksiin tai suosituksiin, joissa näiden sääntöjen noudattamatta jättäminen todetaan, eikä myöskään WTO:n sopimusten aineellisiin määräyksiin sen toteamiseksi, onko unionin toimi yhteensopimaton mainitun suosituksen tai päätöksen kanssa. Ks. vastaavasti em. tuomio C & J Clark International, 96 kohta sekä tuomio 10.11.2011, X ja X BV (C-319/10 ja C-320/10, ei julkaistu, EU:C:2011:720, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Tuomio 18.10.2018, Rotho Blaas (C-207/17, EU:C:2018:840, 51 kohta).

51. Edellä esitetystä voidaan lisäksi päätellä, että toisin kuin Donex esittää, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa ei itsessään säädetä unionin toimielinten positiivisesta velvollisuudesta toimittaa asianomaisille osapuolille määrättyjä tietoja.

52. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, ettei perusasetuksessa otettaisi huomioon polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan viimeisessä virkkeessä ilmaistua vaatimusta ilmoittaa kyseisille osapuolille, mitä tietoja tasapuolisen vertailun tekeminen edellyttää.

53. Tämä vaatimus liittyy menettelylliseen järjestelmään, jonka unionin lainsäätäjä on luonut polkumyynnin vastaisen menettelyjen, jotka unionin toimielimet panevat täytäntöön tämän asetuksen nojalla, yhteydessä.

54. Tässä ovat olennaisia erityisesti perusasetuksen 6 artiklan 7 kohta ja 20 artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettut säännökset, joiden nojalla tietyt asianomaiset toimijat voivat tutustua tutkimuksen suorittamista koskeviin tietoihin ja esittää niistä huomioitaan.

55. Ensimmäisen säännöksen nojalla valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt samoin kuin viejämään edustajat voivat tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot eivät ole luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.²⁶ Kyseiset osapuolet voivat lisäksi esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja komission on otettava ne huomioon. Tälle mahdollisuudelle on kuitenkin asetettu kaksi edellytystä: ensinnäkin näiden toimijoiden on ilmoitettava menettelyn aloittamisesta annetussa ilmoituksessa täsmennetyssä määräjassa²⁷ ja toiseksi niiden on pyydettävä tietoja kirjallisesti.

56. Toisen säännösten ryhmän nojalla valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, samoin kuin viejämään edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä aiotaan suositella. Myös tässä tapauksessa mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista ja esittää myöhemmin huomioita edellyttää kuitenkin, että ilmoittamista pyydetään komissiolta kirjallisesti.²⁸

57. Näin ollen on todettava, että polkumyynnin vastaisen menettelyn järjestelmässä perusasetuksella annetaan eräille asianomaisille toimijoille oikeuksia ja menettelyllisiä takeita,²⁹ joiden käyttäminen kuitenkin riippuu siitä, että kyseiset toimijat osallistuvat itse menettelyyn aktiivisesti vähintään niin, että ne toimittavat kirjallisen pyynnön tietyissä määräjaoissa.

58. Tähän menettelylliseen yhteyteen liittyy edellä mainittu polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 4 kohdan viimeisessä virkkeessä ilmaistu vaatimus ilmoittaa asianomaisille osapuolille, mitkä tiedot ovat tarpeen tasapuolisen vertailun tekemisen varmistamiseksi.

²⁶ Perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan osalta ks. tuomio 28.11.2013, CHEMK ja KF v. neuvosto (C-13/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:780, 32 kohta ja seuraavat kohdat).

²⁷ Perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdan nojalla.

²⁸ Perusasetuksen 20 artiklan soveltamisalan osalta ks. myös tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378, 99–102 kohta).

²⁹ Yhtäältä näiden oikeuksien ja menettelyllisten takeiden tunnustamisesta polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ja toisaalta mahdollisuudesta nostaa kanne polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta annetusta asetuksesta, ks. erityisesti tuottajien, joita kyseinen menettely koskee, intressejä edustavien järjestöjen osalta tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 97 kohta ja 106–108 kohta).

59. Tähän samaan menettelylliseen yhteyteen liittyvät mielestäni myös julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotuksessa Changshu ja Ningbo esittämät toteamukset, joihin Donex viittaa, jotka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimain mainitsee ja joissa viitataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettuun hyvän hallinnon periaatteeseen todettaessa, että toimielimillä on velvollisuus toimittaa tutkimuksen kohteena oleville vientiä harjoittaville tuottajille riittävästi tietoja, jotta nämä pystyvät esittämään oikaisuvaatimuksia, erityisesti tutkimuksissa, joissa normaaliarvo määritetään vertailumaan tuottajan hintojen perusteella.³⁰

60. Perusasetuksella luodusta polkumyynnin vastaisen menettelyn järjestelmästä johtuu, että koska tässä asetuksessa tarkoitetut oikeudet ja menettelylliset takeet edellyttävät aktiivista osallistumista tutkimukseen, ne kuuluvat yksinomaan toimijoille, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet tällaiseen menettelyyn. Näin ollen niiden mahdolliseen rikkomiseen tutkimuksen aikana, missä on tavallisesti kyse asianomaisten toimijoiden puolustautumisoikeuksien,³¹ kuten kuulluksi tulemista koskevan oikeuden,³² kunnioittamiseen liittyvien vaatimusten rikkomisesta, voi vedota vain toimija, jolle tällainen oikeus tai tae kuuluu.³³

61. Lisäksi on vielä huomautettava, että perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitettua asianomaisten osapuolten mahdollisuutta saada polkumyynnitutkimukseen liittyviä tietoja nimenomaisesti rajoittaa joka tapauksessa se, että tällaiset tiedot ovat luottamuksellisia. Asianomaisten osapuolten tiedonsaantioikeutta hallitsevat periaatteet on näin ollen sovittava yhteen luottamuksellisuuden vaatimusten ja erityisesti unionin toimielimiltä edellytettävän liikesalaisuuksien kunnioittamisen kanssa.³⁴

62. Perusasetuksessa annetaan siten tiettyjä säännöksiä, kuten erityisesti perusasetuksen 19 artikla, joiden nojalla voidaan sovittaa yhteen asianomaisten osapuolten oikeus puolustaa asianmukaisesti etujaan ja tarve suojata luottamukselliset tiedot.³⁵ Näiden vaatimusten yhteensovittaminen on lisäksi erityisen merkityksellistä niissä tapauksissa, joissa, kuten riidanalaisessa asetuksessa, normaaliarvoa määritettäessä sovelletaan vertailumaan menetelmää.³⁶

30 Ks. erityisesti julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus Changshu ja Ningbo, 116–119 kohta.

31 Ks. vastaavasti tuomio 16.2.2012, neuvosto v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 75–87 kohta), erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisen oikaisuvaatimuksen osalta.

32 Ks. esim. tuomio 10.4.2019, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio (T-301/16, EU:T:2019:234, 59–77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Unionin yleinen tuomioistuin on oikeuskäytännössään todennut useaan kertaan puolustautumisoikeuksien loukkaamisen subjektiivisen luonteen. Ks. mm. tuomio 12.12.2018, Freistaat Bayern v. komissio (T-683/15, EU:T:2018:916, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja tuomio 16.3.2016, Frucona Košice v. komissio (T-103/14, EU:T:2016:152, 81 kohta).

34 Ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio (264/82, EU:C:1985:119, 24 kohta). Ks. myös unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378, 94 kohta). Unionin tuomioistuin on lisäksi todennut, että unionin toimielimet ovat velvollisia noudattamaan yrityksiä koskevien tietojen luottamuksellisen käsittelyn periaatetta, ja erityisesti niiden tietojen, jotka on saatu kolmansilta mailta, jotka ovat todenneet olevansa valmiita toimimaan yhteistyössä tutkimuksessa, eikä sitä voida tulkita tavalla, joka olisi omiaan poistamaan asianomaisilta osapuolilta niille perusasetuksen nojalla tunnustettujen oikeuksien sisältöä. Ks. vastaavasti em. tuomion Timex v. neuvosto ja komissio 20 kohta.

35 Erityisesti perusasetuksen 6 artiklan 7 kohta, 19 artiklan 2–4 kohta ja 20 artiklan 4 kohta. Ks. yksityiskohtaisemmin unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378, 105 kohta).

36 Kuten julkisasiamies Mengozzi on todennut ratkaisuehdotuksensa Changshu ja Ningbo 113 kohdassa, vaatimus, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisia oikaisuvaatimuksia tekevien osapuolten on voitava saada tiedot, joita ne tarvitsevat kyetäkseen perustelevaan vaatimuksensa, on ristiriidassa toisen vaatimuksen kanssa, jonka mukaan sellaisten vertailumaan yritysten, jotka suostuvat tekemään toimielinten kanssa yhteistyötä polkumyynnitutkimuksissa, antamia tietoja, jotka vertailumaan menetelmää sovellettaessa muodostavat niiden tietojen perustavanlaatuisen lähteen, joihin toimielimet yleensä tukeutuvat, on käsiteltävä luottamuksellisina. Tämän vaatimuksen noudattamatta jättäminen nimittäin vaarantaisi vakavasti mahdollisuuden suorittaa tällaisia tutkimuksia.

3. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toisessa osassa esitetty riidanalaisen asetuksen pätemättömyysperuste

63. Toisessa ennakkoratkaisukysymyksessään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii riidanalaisen asetuksen pätevyyttä Donexin osalta sillä perusteella, että unionin toimielinten väitetään laiminlyöneen velvollisuutensa toimittaa tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille tietoja, joita nämä tarvitsevat pystyäkseen hyödyllisesti esittämään normaaliarvon oikaisuvaatimuksia, erityisesti kaikkia normaaliarvon määrittämiseen liittyviä intialaisen tuottajan tietoja.

64. Tämän ratkaisuehdotuksen edellä olevissa kohdissa esitetystä analyysistä käy kuitenkin ilmi, että vaikka tällaisen laiminlyönnin todettaisiin todella tapahtuneen, se merkitsisi mahdollisesti niiden vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista, jotka ovat käyttäneet menettelyllisiä oikeuksiaan riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana.

65. Koska nämä oikeudet kuuluvat vain niille toimijoille, jotka ovat osallistuneet polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, ja koska on riidatonta, että Donex ei ole osallistunut tällaiseen menettelyyn, on todettava, ettei Donex missään tapauksessa voisi riitauttaa riidanalaisen asetuksen pätevyyttä tällaisen mahdollisen rikkomisen perusteella.

66. Lisäksi, kuten unionin toimielimet totesivat unionin tuomioistuimessa Donexin sitä kiistämättä, on otettava huomioon, että koska lähes kaikki intialaiseen tuottajaan liittyvät tiedot, joita on käytetty normaaliarvon määrittämiseen, olivat luottamuksellisia, unionin toimielimet eivät missään tapauksessa olisi voineet toimittaa ”kaikkia” mainitun tuottajan tietoja, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ennakkoratkaisukysymyksessään mainitsee.

67. Toissijaisesti huomautan vielä, että oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksiin liittyvä sääntöjenvastaisuus voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin tällaiseen rikkomiseen vetoavan osapuolen puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu.³⁷

68. Vaikka voitaisiin väittää (mikä on mahdotonta), että tuoja voi tulla sellaisen vientiä harjoittavan tuottajan tilalle, jolta se on ostanut tullin alaisia tuotteita, ja vedota tämän mahdolliseen puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, on kuitenkin todettava olevan selvää, etteivät myöskään vientiä harjoittavat kiinalaiset tuottajat, joilta Donex osti kyseessä olevia tuotteita, osallistuneet riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneeseen tutkimukseen.

69. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toiseen osaan on edellä esitetyn perusteella mielestäni vastattava – kuten unionin tuomioistuin päätti edellä mainitussa tuomiossa Fliesen-Zentrum, ja tarvitsematta todeta, ovatko unionin toimielimet laiminlyödessään velvollisuutensa toimittaa tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille riittävästi tietoja, jotta nämä pystyvät esittämään oikaisuvaatimuksia, mahdollisesti rikkoneet näiden puolustautumisoikeuksia – että Donex ei voi vedota siihen, että kolmansien osapuolten, toisin sanoen mainittujen vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien, puolustautumisoikeuksia on loukattu menettelyssä, johon se ei itse ole osallistunut, riitauttaakseen riidanalaisen asetuksen pätevyyden ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa on näin ollen jätettävä tutkimatta.

³⁷ Tällaista osapuolta ei kuitenkaan voida vaatia osoittamaan sitä, että päätös olisi ollut toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin pois suljettu, koska se olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta. Ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 ja 79 kohta).

IV Ratkaisuehdotus

70. Kaikkien edellä esitettyjen huomautusten perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Hoge Raad der Nederlandenin esittämän toisen ennakkoratkaisukysymyksen toiseen osaan seuraavasti:

Lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annetun asetuksen (EY) N:o 91/2009 nojalla polkumyöntitullin alaisia tuotteita tuova unionissa toimiva tuoja, joka ei ole osallistunut tämän asetuksen antamiseen johtaneeseen menettelyyn, ei voi myöhemmin riitauttaa asetuksen pätevyyttä kansallisessa tuomioistuimessa vedoten sellaisten toimijoiden puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, jotka ovat osallistuneet tällaiseen menettelyyn. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa on näin ollen jätettävä tutkimatta.